

Sygn. akt I KK 130/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Anna Kuras

w sprawie **P. S.**

skazanego za wykroczenie z art. 116 § 1a k.w. w zw. z § 25 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2022 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść ukaranego od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 6 maja 2021 r., sygn. II W (...),

uchyła zaskarżony wyrok, w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie sprawę P. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął wniosek Komendanta Powiatowego Policji o ukaranie P. S. za czyn polegający na tym, że w dniu 1 kwietnia 2021 r. o godz. 15.50 w K., woj. (...), na ul. P. naruszył obowiązek zakrywania ust i nosa

przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego w miejscach ogólnodostępnych, tj. o wykroczenie z art. 116 § 1a pkt 1 k.w. w zw. z § 25 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii w zw. z art. 46a i 46b pkt 12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Sąd Rejonowy w K. z dnia 6 maja 2021 r., sygn. II W (...), po rozpoznaniu w postępowaniu nakazowym sprawy P. S., uznał go za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w części wstępnej wyroku nakazowego, to jest wykroczenia z art. 116 § 1a k.w. w zw. z § 25 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii i wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin i orzekł od niego stosowne koszty postępowania.

Wyrok ten uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2021 r, sygn. II Ko (...) Sąd Rejonowy w K. zarządził wobec P. S. wykonanie zastępczej kary aresztu w miejsce orzeczonej kary ograniczenia wolności, wobec stwierdzenia uchylania się wskazanego od wykonania orzeczonej kary.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 stycznia 2022 r., sygn. II K (...) wstrzymane zostało wykonanie zastępczej kary 15 dni aresztu.

Kasację od wyżej opisanego wyroku wniósł Prokurator Generalny i zarzucił rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a to art. 116 § 1a k.w. polegające na orzeczeniu na jego podstawie wobec obwinionego P. S. za popełnione wykroczenie z art. 116 § 1a w zw. z § 21 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. 2020, poz. 2316), kary miesiąca ograniczenia wolności, to jest kary nieprzewidzianej za popełnienie wskazanego czynu, który zagrożony jest jedynie karą grzywny albo karą nagany. W konkluzji skarżący wniósł

o uchylenie wskazanego wyroku, w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że wyrokujący w sprawie P. S., Sąd Rejonowy w K. nie wykazał należytej staranności i uchybił przepisowi art. 116 § 1a k.w. Za wykroczenie wyczerpujące dyspozycję tego przepisu wymierzył ukaranemu karę miesiąca ograniczenia wolności, nie zauważając, że wykroczenie to zagrożone jest jedynie karą grzywny albo karą nagany. Podniesione uchybienie w postaci naruszenia prawa materialnego należało ocenić jako rażące i mające wpływ na treść wyroku, gdyż bez tego naruszenia, ukaranemu zostałby wymierzona inna kara, według katalogu kar łagodniejszego rodzaju. Brak należytej staranności Sądu pierwszej instancji, co słusznie podniesiono w uzasadnieniu kasacji, przejawiał się także w przytoczeniu w części wstępnej wyroku opisu czynu, który nie stanowił wprost przytoczenia opisu czynu wskazanego we wniosku o ukaranie oraz przyjęciu kwalifikacji prawnej czynu przypisanego, odbiegającej, w części, od tej przyjętej we wniosku o ukaranie. Uchybienia te (wyczerpujące dyspozycję art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. stosowanego - z mocy art. 82 § 1 k.p.s.w. – odpowiednio w sprawach o wykroczenia), nie miały jednak charakteru rażącego i nie mogły mieć istotnego wpływu na treść wyroku, w szczególności nie sposób uznać, że obwinionemu przypisano inny czyn, niż ten którego dotyczył wniosek o ukaranie.

Zatem wobec stwierdzenia trafności zarzutu kasacji, należało postąpić zgodnie z wnioskiem zawartym w kasacji i uchylić zaskarżony wyrok w części orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania, w trakcie którego powinien mieć na uwadze przepis mający zastosowanie w tej sprawie.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

